



*Toho dne mě nazval zrádcem – mě, svoji vlastní krev! Něko-  
ho, komu vždy tolik záleželo na bezpečí našeho lidu. Celé  
město se ke mně obrátilo zády a každý se na mě díval pohr-  
davě, jako kdybych byl škůdcem.*



## KAPITOLA TŘETÍ

---

### SPOLEČNÍK V KLECI

**R**heen seděl na železném trůnu a stále tomu nemohl uvěřit. Je král – první po staletích. Ostatní patroni na sebe zajisté nenechají dlouho čekat. V současnou chvíli je jeho titul ale nejuznávanější v zemi. Vydobyl mu nejen slávu, ale vzhledem k náklonnosti tinirského bankovního domu také jistě brzké bohatství. Zavřel oči, pohodlně se opřel a ruce si položil na čalouněná opěradla. I přes to všechno mu ale dnes nebylo nejlépe a od rána ho silně pobolíval žaludek. Zřejmě vypil příliš vína.

Náhle se rozrazily dveře a do trůnního sálu vkročilo sedm vyšších strážců se svázaným mužem v provazech. Rheen neochotně otevřel oči a zamžoural na druhý konec místnosti.

Strážce muže postrčil o pár stop před sebe.

„Můj králi, nakázal jste přivést tohoto elfa?“

Pohled na zajatce Rheenovi vykouzlil úsměv na tváři.  
„Děkuji, Rhonile. Ukažte mi jeho paže.“